

VIANOČNÉ PREKVAPENIE NA VIŠŇOVEJ ULICI

Bolo to týždeň pred Vianocami a Višňová ulica pôsobila akosi sivo a smutne. Laura s Tomášom, súrodenci z domu číslo 7, sedeli pri okne a pozorovali sivé počasie, keď Laura prehovorila: „Tomáš, všimol si si, ako tu všetci akosi smutne chodia?“

Ich sused pán Novák bol na invalidnom vozíku, v zime sa mu chodí von veľmi ťažko. Pani Horváthová žila sama a od jesene nepretržite smutne hľadela z okna. Starší manželia Kukučkovci mali choré vnúčatá a nemohli ich cez zimu navštíviť.

„Čo keby sme im urobili radosť?“ navrhla Laura.

Deti sa rozhodli, že pripravia vianočné prekvapenia pre každého suseda. Nemali veľa peňazí, ale mali nadšenie a kreativitu.

Pre pána Nováka vyrobili veľký vianočný veniec z prírodných materiálov, ktoré nazbierali v parku. Ozdobili ho šiškami, sušenými pomarančovými šupkami a malinovou vetvičkou. Keď im pomohol ich otec priviazať veniec na jeho plot, pán Novák mal slzy v očiach.

Pre pani Horváthovú napiekli medovníky podľa receptu jej mamy, ktorý našli v miestnej kronike. Keď jej ich priniesli, rozprávala im príbehy zo svojej mladosti a prvýkrát od jesene sa skutočne usmiala.

Manželom Kukučkovcom pomohli ponaliepať kopu fotografií a kresbičiek od ich vnúchat do novučičského rodinného fotoalbumu, ktorý zatiaľ zíval prázdnotou a čakal, kedy ho niekto tou hĺbou radosti naplní.

Ale nechceli zostať len pri týchto darčekom. Rozhodli sa, že zapoja aj svaľy. Tomáš začal pomáhať pánovi Novákovi odpratávať sneh z chodníka. Laura sa naučila variť bylinkový čaj a nosila ho pani Horváthovej. Spoločne upratovali dvor pred domom manželov Havranovcov.

Ich usilovnosť postupne nadchla aj ďalších susedov. Pani učiteľka z vedľajšieho domu im pomohla napiecť viac medovníkov. Miestny dôchodca im požičal pevné sánky, aby si pomohli, keď potrebujú odviesť niečo ťažšie.

Keď prišli Vianoce, Višňová ulica vyzerala úplne inak. Ľudia, ktorí sa predtým vídali len v obchode s potravinami, sa navzájom odrazu poznali oveľa lepšie, usmievali sa na seba, pomáhali si.

„Viete,“ povedala Laura na Štedrý večer, „najkrajšie darčeky sa nedajú kúpiť v obchode.“

Tomáš prikývol: „Sú zadarmo a pritom sú na nezaplatenie.“

Ich rodičia boli nesmierne hrdí. Pochopili, že deti objavili najvzácnejšiu vianočnú tradíciu - obetavosť a lásku k druhým.

A tak sa z Višňovej ulice stalo miesto plné tepla, radosti a nádeje. Všetko vďaka dvom deťom, ktoré pochopili, že najväčšie bohatstvo nie sú peniaze a často netreba veľa.

Stačí srdce, ktoré vie zahriať aj v najväčšej zime.